

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/173/2018
Identifikačné číslo spisu:	5612212533
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Machyniak
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:5612212533.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu M. G., narodeného XX. O. XXXX, bývajúceho v U. O., A., A. D.Ž. XXX/XX, zastúpeného advokátskou kanceláriou JANČI & Partners s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Belopotockého 720/2, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Peter Jančí, proti žalovaným 1/ O.. G. U., narodenej X. M. XXXX, bývajúcej v Z. B., Y. XXX/XX a 2/ O.. L.. F. G., narodenému X. Z. XXXX, bývajúcemu v D. - Z. O., M. G. XXXX/XX, v konaní o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 8C/321/2012, o dovolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 25. januára 2017 sp. zn. 7Co/256/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) zhora označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zo 17. marca 2016 č. k. 8C/321/2012-419 v časti, v ktorej vyhovel žalobe žalobcu na určenie jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti - bytu č. XX, nachádzajúcemu sa na prízemí bytového domu súp. č. XXXX, vchod č. X, vrátane príslušenstva bytu a spoluvlastníckeho podielu priestoru na spoločných zariadeniach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 7379/157835, postaveného na pozemku C-KN parc. č. XXX/X, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX Okresného úradu Liptovský Mikuláš, katastrálny odbor, pre mesto a katastrálne územie U. O. (ďalej len „sporná nehnuteľnosť“). V časti, v ktorej prvoinštančný súd vyhovel žalobe žalobcu na určenie jeho vlastníckeho práva k spornej nehnuteľnosti voči žalovanej 1/ rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu voči žalovanej 1/ zamietol. Zároveň zmenil výrok rozsudku súdu prvej inštancie o trovách konania tak, že žalovanej 1/ priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu a žalobcovi priznal voči žalovanému 2/ nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný 2/ (ďalej aj „dovolateľ“). Navrhol rozsudok odvolacieho súdu zmeniť tak, že dovolací súd žalobu zmieta v celom rozsahu voči žalovanej 1/ ako aj žalovanému 2/ a žalovaným priznáva voči žalobcovi plnú náhradu trov konania. V dovolaní uviedol, že ho podáva podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. c) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Namietal, že odvolací súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Za takýto nesprávny procesný postup považoval to, že odvolací súd nezaručil rovnosť účastníkov konania, keď mu umožnil na pojednávaní sa vyjadriť k vykonaným dôkazom len v krátkosti a neprihliadal ani na jeho námietku k výpovedi svedka N. týkajúcu sa rozpornosti jeho vyjadrenia v dokazovaní v prvoinštančnom konaní a v dokazovaní pred odvolacím súdom a v rozhodnutí sa k nej nijakým spôsobom nevyjadril. Zároveň namietal postup odvolacieho súdu, ktorý podľa dovolateľa odradil žalovanú 1/ od vyjadrenia sa k dokazovaniu, pričom následne vyhodnotil v jej neprospech skutočnosť, že nespochybnila výpoveď svedka N.. Za pochybenie odvolacieho súdu považoval aj to, že svedkyňa G. pri jej výsluchu odvolacím súdom používala vopred pripravené poznámky. Ďalej uviedol, že odvolací súd konštatoval neplatnosť darovacej zmluvy z dôvodu, ktorý žalobca neuvádzal a tým bola porušená zásada rovnosti účastníkov konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu aj v súvislosti s vyššie uvedenými námietkami označil za nedostatočne odôvodnené a teda za nepreskúmateľné, nepresvedčivé a nevyčerpávajúce. Namietal tiež, že súd nehodnotil výpoveď žalobcu. V súvislosti s nesprávnym právnom posúdením veci uviedol, že je dôsledkom nesprávneho vyhodnotenia dôkazov odvolacím súdom.

3. Žalobca sa k podanému dovolaniu nevyjadril.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“), po zistení, že dovolanie bolo podané včas a na to oprávnenou osobou, pristúpil k skúmaniu splnenia ďalších podmienok dovolacieho konania a predpokladov prípustnosti dovolania.

5. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorým možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.). Jeho účelom je náprava najzávažnejších procesných pochybení (zmätočných rozhodnutí) a riešenie otázok zásadného právneho významu a zjednocovanie judikatúry. Je prípustné proti dvom skupinám rozhodnutí odvolacieho súdu, a to proti rozhodnutiam postihnutým tzv. zmätočnosťnou vadou (§ 420 C. s. p.) a proti rozhodnutiam zásadnej právnej významnosti (§ 421 C. s. p.). Tým sú zároveň určené dva prípustné dovolacie dôvody, a to dovolací dôvod spočívajúci vo vadách uvedených v § 420 C. s. p. a dovolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci za splnenia predpokladov uvedených v § 421 C. s. p.

6. Podľa § 420 písm. f) C. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) C. s. p. treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. Dovolací súd v prvom rade skúmal prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C. s. p. Zaoberanie sa týmto dovolacím dôvodom v poradi ako prvým je dané jednak jeho povahou (zmätočnosť konania v zásade znemožňuje posudzovanie správnosti rozhodnutia z hľadiska právneho posúdenia veci), jednak jeho umiestnením v C. s. p. (predchádza dovolaciemu dôvodu vyplývajúcemu z § 421 ods. 1 C. s. p.), a tiež tým, že existencia tohto dôvodu zakladá nielen prípustnosť, ale zároveň aj dôvodnosť podaného dovolania, v dôsledku čoho sa zaoberanie prípadným ďalším uplatneným dovolacím dôvodom vyplývajúcim z § 421 ods. 1 C. s. p. stáva neefektívnym, a teda bezpredmetným.

9. Za zmätočnosťnú vadu v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. označil dovolateľ najmä nedostatočné

odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. V preskúmvanej veci odvolací súd zopakoval a doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Podľa názoru dovolacieho súdu odôvodnenie jeho následného rozhodnutia uvedené v bodoch 28-41 nepochybne zodpovedá zákonným kritériám ustanovenia § 393 ods. 2 C. s. p. Dovolateľ preto nedôvodne argumentoval, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nedostatočne odôvodnené; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom (čo však nie je prípad v tomto konaní prejednávanej veci). Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že pri posudzovaní, či odôvodnenie rozhodnutia zodpovedá zákonným požiadavkám, sa nezaoberá jeho vecnou správnosťou, teda správnosťou skutkových a právnych záverov v ňom obsiahnutých. Za nedôvodné považuje dovolací súd aj ďalšie námietky dovolateľa uplatnené v súvislosti s namietaným dovolacím dôvodom v zmysle § 420 písm. f) C. s. p. K námietke dovolateľa, podľa ktorej odvolací súd narušil rovnosť strán sporu, keď na vyhodnotenie darovacej zmluvy ako neplatnej použil ustanovenie § 49a Občianskeho zákonníka dovolací súd uvádza, že z odôvodnenia preskúmvaného rozsudku je zrejmé, že odvolací súd považoval za dôvod neplatnosti zmluvy ustanovenie § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade sa jednalo o absolútnu neplatnosť právneho úkonu, na ktorú je súd povinný prihliadať ex offio, teda z úradnej povinnosti, bez ohľadu na existenciu návrhu strany sporu. Dovolací dôvod uplatnený podľa § 420 písm. f) C. s. p. preto nebol daný a dovolanie v tejto časti bolo treba odmietnuť pre neprípustnosť v zmysle § 447 písm. c) C. s. p.

10. Následne dovolací súd pristúpil k posúdeniu dovolania aj z hľadiska ďalšieho uplatneného dovolacieho dôvodu uvedeného v § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p.

11. Podľa § 421 ods. 1 písm. c) C. s. p., dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

12. Podľa § 432 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

13. Uplatnenie dovolacieho dôvodu, ktorým je v zmysle citovaného ustanovenia § 421 ods. 1 C. s. p. nesprávne právne posúdenie veci, predpokladá spochybnenie správnosti riešenia právnych otázok odvolacím súdom. Právnym posúdením veci je činnosť súdu spočívajúca v podradení zisteného skutkového stavu príslušnej právnej norme, ktorá vedie súd k záveru o právach a povinnostiach účastníkov právneho vzťahu. Súd pri tejto činnosti rieši právne otázky (questio iuris). Ich riešeniu predchádza riešenie skutkových otázok (questio facti), teda zistenie skutkového stavu. Právne posúdenie je všeobecne nesprávne, ak sa súd dopustil omylu pri tejto činnosti, t. j. ak posúdil vec podľa právnej normy, ktorá na zistený skutkový stav nedopadá, alebo správne určenú právnu normu nesprávne vyložil, prípadne ju na daný skutkový stav nesprávne aplikoval.

14. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu, ktorým je nesprávne právne posúdenie veci, je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 C. s. p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C. s. p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodovanie odvolacieho súdu a pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, alebo ktorá v jeho rozhodovacej praxi nebola vyriešená alebo ktorá je rozhodovaná rozdielne.

15. Nie je povinnosťou dovolacieho súdu, aby si právnu otázku, ktorá mala byť riešená odvolacím súdom nesprávne, mal vyvodzovať sám. Naopak jej riadne vymedzenie, t. j. jasné formulovanie, je povinnosťou strany. Jasne formulovaná právna otázka má v prvom rade naznačiť riešenie daného prípadu požadované stranou a v druhom rade potom jej znenie predstavuje všeobecný právny záver aplikovateľný v obdobných prípadoch v budúcnosti.

16. V predmetnej veci bolo dovolanie v tejto časti postihnuté vadou spočívajúcou v riadnom nevymedzení uplatneného dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 C. s. p., t. j. dovolateľ vôbec neuviedol, ktoré právne posúdenie veci považuje za nesprávne a v čom táto nesprávnosť spočíva. V dovolaní absentuje vymedzenie právnej otázky, resp. otázok, od ktorých záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a ktoré sú dovolacím súdom rozhodované rozdielne. Za riadne vymedzenie nesprávneho právneho

posúdenia veci ako aj toho, v čom táto nesprávnosť spočíva, nemožno považovať len opätovné poukazovanie na skutočnosti už riešené v rozhodnutiach prvoinštančného a dovolacieho súdu. V tejto časti dovolania bol preto daný dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. f) C. s. p.

17. Vzhľadom na to, že napriek značnému rozsahu dovolania dovolateľa jeho podstatnú časť tvorili námietky dovolateľa proti zistenému skutkovému stavu, považuje dovolací súd za potrebné zdôrazniť, že prípadné nesprávne zistenie skutkového stavu, ktoré dovolateľ tiež namietal, nie je podľa Civilného sporového poriadku samostatným dovolacím dôvodom. Dovolací súd navyše nie je oprávnený prehodnocovať skutkové závery odvolacieho súdu, pretože je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 C. s. p.).

18. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa odmietol.

19. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal, pretože aj keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniť žalovaný 2/ (§ 256 ods. 1 C. s. p.), žalobcovi žiadne preukázané trovy dovolacieho konania nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.